

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎN CHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

examinând cererea președintelui Judecătoriei Chișinău, Țurcanu Radu, privind strămutarea cauzei nr. 10-53/2020, intentată în baza plângerii petiționarului Pavliuc Ghenadie în ordinea art. 313 Cod de procedură penală,

termenul de examinare a strămutării :

16 ianuarie 2020 – 22 ianuarie 2020.

C O N S T A T Ă :

1. Președintele Judecătoriei Chișinău, Țurcanu Radu, a înaintat o cerere privind strămutarea cauzei nr. 10-53/2020, intentată în baza plângerii petiționarului Pavliuc Ghenadie în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, la o altă instanță egală în grad.

2. În argumentarea cererii se invocă că la 10 ianuarie 2020, judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Cheptea Cristina i-a fost repartizată spre examinare cauza nr. 10-53/2020, intentată în baza plângerii depuse de către petiționarul Pavliuc Ghenadie în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Ulterior, la 13 ianuarie 2020, judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), Cheptea Cristina și-a declarat abținere de la judecarea cauzei, cerere care, la 14 ianuarie 2020 a fost repartizată în mod aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Pavliuc Ghenadie.

Astfel, se indică că petiționarul Pavliuc Ghenadie în prezent activează în calitate de judecător și vicepreședinte în cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), iar judecarea în continuare a cauzei menționate de către Judecătoria Chișinău, ar putea ridica întrebări din partea unui observator independent cu privire la obiectivitatea instanței, circumstanțe care impun necesitatea strămutării cauzei la o altă instanță egală în grad.

3. Verificând cererea de strămutare, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 46 alin. (1) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad numai în cazul în care prin aceasta se poate obține

soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

În sensul dispozițiilor art. 46 alin. (2) Cod de procedură penală, strămutarea cauzei poate fi cerută de președintele instanței de judecată sau de una dintre părți.

Potrivit art. 49 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care consideră că cererea este întemeiată, Curtea Supremă de Justiție dispune strămutarea judecării cauzei cu indicarea instanței concrete. Această instanță va fi imediat înștiințată despre admiterea cererii de strămutare.

Colegiul penal menționează, că din materialele cauzei se atestă că petiționarul Pavliuc Ghenadie în prezent activează în calitate de judecător și vicepreședinte în cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), motiv din care, pentru a exclude existența circumstanțelor care ar pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorilor de la Judecătoria Chișinău, la examinarea cauzei 10-53/2020, se impune necesitatea strămutării cauzei nominalizate la altă instanță egală în grad, or examinarea obiectivă, rapidă, completă și într-un termen rezonabil a fiecărei cauze reprezintă o obligație pozitivă a instanței de judecată.

În același context se relevă că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în hotărârea Kyprianou c. Cipru din 15.12.2005, nr. 73797/01, § 121, a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești și anume în primul rând, că într-o societate democratică este de o importanță fundamentală ca instanțele judecătorești să inspire încredere populației și, în primul rând, acuzatului, în cazul procedurilor penale (cauza Padovani c. Italia, hotărâre din 26 februarie 1993, § 27). În acest sens, articolul 6 cere instanței, care cade sub incidența sa, să fie imparțială. Imparțialitatea, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri. Astfel, Curtea face distincție între o abordare subiectivă, adică încercarea de a constata convingerea personală sau interesul unui judecător într-o anumită cauză, și o abordare obiectivă, adică determinarea dacă el a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (cauza Piersack c. Belgiei, hotărâre din 1 octombrie 1982, § 30 și Grieves c. Regatului Unit, nr. 57067/00, § 69). În ceea ce privește al doilea test, atunci când testul se aplică unui complet de judecători, aceasta înseamnă că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii acelui complet, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. În această privință, chiar aparențele pot avea o anumită importanță (cauza Castillo Algar c. Spania, hotărâre din 28 octombrie 1998, § 45 și Morel c. Franța, nr. 34130/96, § 42).

În consecință, Colegiul penal conchide că motivele invocate în cererea de strămutare sunt întemeiate și pentru obținerea soluționării obiective, rapide și

complete a cauzei, asigurării desfășurării normale a procesului, este necesar de admis această cerere, cu strămutarea cauzei pentru examinare de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), într-o altă instanță egală în grad și anume la Judecătoria Orhei (sediul Central).

4. Conducându-se de art. 46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE :

Admite cererea președintelui Judecătoriei Chișinău, Țurcanu Radu, privind strămutarea cauzei nr. 10-53/2020, intentată în baza plângerii petiționarului Pavliuc Ghenadie, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, cu transmiterea cauzei pentru examinare la Judecătoria Orhei (sediul Central).

Încheierea este irevocabilă.

Pronunțată integral la **22 ianuarie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor